

ПРИНЦИП ДОСТОВІРНОСТІ ТА ПОВНОТИ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

В умовах сьогодення набуває стрімке поширення в практику як вітчизняного, так і зарубіжного звітування інтегрована звітність, яка може бути основним інформаційним джерелом для прийняття управлінських рішень усіма зацікавленими користувачами. Інтегрована звітність покликана задовольнити різноманітні інформаційні потреби усіх зацікавлених користувачів такої звітності. Однак, існує певна прогалина щодо забезпечення достовірності та повноти інформації, що наведена в інтегрованій звітності підприємства, яка впливає на якість самої такої звітності, зокрема на прийняття ефективних управлінських рішень усіма зацікавленими сторонами. У укладачів інтегрованої звітності виникає нагальне питання щодо забезпечення достовірності та повноти інформації, яка відображається в такій звітності. Реалізацію вищевказаного питання забезпечує відповідний принцип достовірності та повноти інтегрованої звітності, який передбачений Міжнародними основами інтегрованої звітності. Тому актуальним питанням буде розкриття принципу достовірності та повноти в інтегрованій звітності підприємства.

Інтегрований звіт повинен включати в себе всі суттєві факти, як позитивні, так і негативні, в збалансованій формі і без істотних помилок [1, п. 3.39].

На достовірність інформації впливає її збалансованість і відсутність помилок. Достовірність (яку часто називають точним поданням) посилюється такими механізмами, як повноцінні системи внутрішнього контролю та звітності, взаємодія із зацікавленими сторонами, внутрішній аудит або аналогічні функції, а також незалежне зовнішнє підтвердження [1, п. 3.40].

Згідно з п. 3.3 НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [2] фінансова звітність повинна бути достовірною (правдивою). Інформація, наведена у фінансовій звітності, є достовірною (правдивою), якщо вона не містить помилок та перекручень, які здатні вплинути на рішення користувачів звітності. Відповідно до § ЯХ12 Концептуальної основи фінансової звітності [3] щоби бути корисною, фінансова інформація повинна не лише подавати відповідні явища, – вона повинна також правдиво подавати явища, які вона призначена подавати. Щоби бути досконало правдивим поданням, опис повинен мати три характеристики. Він має бути повним, нейтральним та вільним від помилок. Звичайно, досконалість рідко коли досяжна (якщо взагалі досяжна). Тобто, в Концептуальній основі фінансової звітності [3] та НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [2] достовірність розглядається як якісна характеристика фінансової звітності, а не як принцип такої звітності.

Відповідно до § 9 Директиви 2013/34/ЄС [4] щорічну фінансову звітність слід складати на основі обачливості, і вона повинна надавати достовірне і справедливе уявлення про активи і зобов'язання підприємства, його фінансовий

стан, прибутки або збитки. Тобто, у європейській директиві є вимога щодо надання достовірної інформації, яка наведена у такій звітності.

Повний інтегрований звіт включає всю істотну інформацію, як позитивну, так і негативну. Для того щоб допомогти у виявленні всієї істотної інформації, необхідно врахувати, які чинники включають в свою звітність інші організації з тієї ж галузі, оскільки певні фактори в рамках галузі можуть бути суттєвими для всіх організацій в цій галузі [1, п. 3.47]. Отже, повнота прямо взаємодіє із принципом суттєвості інтегрованої звітності.

Визначення повноти включає розгляд обсягу інформації, що розкривається, а також рівень її специфічності і точності. Це може включати розгляд потенційних питань щодо витрат / вигод, конкурентних переваг та інформації, орієнтованої на майбутнє [1, п. 3.48].

Згідно з ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [5] та р. 3.6 НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [2] бухгалтерський облік та фінансова звітність ґрунтується на принципі повного висвітлення або повноти, а саме: фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі.

Таким чином, забезпечення достовірності та повноти інформації в інтегрованій звітності – це наведення в такій звітності суттєвої інформації про усі факти господарського життя підприємства без істотних помилок та переколючень відповідних показників, які здатні вплинути на процес прийняття управлінських рішень, що досягається за рахунок організації належної системи внутрішнього контролю та звітності суб'єкта господарювання, взаємодії із зацікавленими сторонами, службою внутрішнього аудиту або аналогічною службою, а також незалежним зовнішнім підтвердженням інтегрованої звітності.

Список використаної літератури:

1. *The International <IR> Framework [Electronic resource]. – Available at: <https://bitly.su/lodC>.*
2. *Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.*
3. *The Conceptual Framework for Financial Reporting [Electronic resource]. – Mode of access: <http://eifrs.ifrs.org/eifrs/bnstandards/en/2019/conceptualframework.pdf>.*
4. *Directive 2013/34/EU of the European parliament and the council of 26 june 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.oroc.pt/fotos/editor2/diretivacont.pdf>.*
5. *Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XI [Електронний ресурс]. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.*